

Kina foreslår en Geneve-3 konference for en diplomatisk løsning af krisen i Syrien

1. oktober 2015 – På FN's Sikkerhedsråds særlige møde om terrorisme den 30. september foreslog Kinas udenrigsminister Wang Yi at indkalde til en Geneve-3 konference om Syrien, uden forhåndsbetingelser og med deltagelse af alle interesserede parter. Indkaldelsen af en tredje Geneve-fredskonference, på et passende tidspunkt, "bør overvejes, og betingelser, der virker befordrende for en sådan konference, bør aktivt skabes forudgående", tilføjede Wang Yi, ifølge Xinhua i går.

Ifølge en erklæring fra Udenrigsministeriet sagde Wang Yi til mødet i Sikkerhedsrådet, at "krisen i Syrien nu havde stået på i fem år. Det internationale samfund kan ikke blot se til uden at løfte en finger, men bør samtidig ikke involvere sig vilkårligt. En politisk løsning på krisen i Syrien er grundlæggende vejen til en løsning". Xinhua rapporterer også, at den kinesiske udenrigsminister mødtes med sin syriske kollega, Walid al-Moallem, og sagde til ham, at verden bør respektere Syriens suverænitæt, uafhængighed og territoriale integritet.

FN's særlige repræsentant i Syrien, Steffan de Mistura, meddelte forud for mødet i FN's Sikkerhedsråd, at Geneve-3-arbejdsgrupper ville påbegynde arbejdet i oktober og ville fokusere på sikkerhed og kampen mod terrorisme, politiske og forfatningsmæssige reformer, den humanitære krise og økonomisk genopbygning.

Ligeledes den 30. sept. sagde den schweiziske udenrigsminister Didier Burkhalter til FN's generalforsamling, at den syriske regering bør inkluderes i en bred dialog for at nå frem til en afgørelse på den syriske konflikt. Han opfordrede til en

snarlig skabelse af en international kontaktgruppe, der skal lede arbejdet. I dag opfordrede EU-parlamentets præsident, Martin Schulz, til skabelse af en koalition, inklusive Rusland og Iran, for at løse konflikten i Syrien. "Vi er nødt til at tale med Rusland og opbygge en form for fælles strategi. Vi må have en international koalition, der må dannes på internationalt plan. En sådan koalition har afgjort brug for Iran og Rusland".

RADIO SCHILLER den 5. oktober 2015: Et nyt lederskab for en ny verdensorden: Putin inden for strategi, Xi Jinping inden for økonomisk udvikling

Med formand Tom Gillesberg

Leder, 5. oktober 2015: Putins handlinger

i Syrien kan sænke Obama nu – Hastemobilisering for en omgående genindførelse af Glass- Steagall

Udelukkende kun en hurtig mobilisering, som en del af en plan for sejr, kan ændre situationen. Glass-Steagall må omgående genindføres. En folkelig mobilisering for de eneste, farbare løsninger, på dette fremskredne tidspunkt, haster som højeste prioritet. ... At vente på, at katastrofen skal ramme, er en opskrift på total død og ødelæggelse.

Den russiske præsident Putins flankoperationer i Syrien har ikke alene allerede leveret et dødbringende slag mod jihadisterne i ISIS og Nusra. De har på afgørende vis demonstreret, at USA's præsident Obama er en egomaniker, der er ude af stand til strategisk tænkning eller planlægning.

Obamas sindssyge er en af faktorerne i den amerikanske regerings totale disintegration. De nye medlemmer af Kongressen, både i Repræsentanternes Hus og Senatet, er for det meste også af en tilsvarende, lav kvalitet således, at nationens styrelse befinder sig i en tilstand af disintegration.

Den største, umiddelbare fare som følge af denne disintegration i Washington, er, at det håbløst bankerotte Wall Street vil implodere – før de korrekte forholdsregler, med genindførelsen af Glass-Steagall(1) som den første forholdsregel, kan gennemføres. Dette er en alvorlig fare. Wall Street er allerede død. Den afgørende faktor er, at det amerikanske folk må mobiliseres til at gennemtvinge en radikal

ændring i politikken, *før* systemet evaporerer og fører til kaos, massiv panik og den totale disintegration af det, der er tilbage af USA's økonomi.

Det betyder nu – ikke i næste uge, ikke i næste måned, men Nu!

Hvis man ikke **genindfører Glass-Steagall** og får smidt Obama ud, *før* systemet ryger, bliver der total katastrofe. Det er den mest umiddelbare og alvorlige udfordring, der konfronterer os alle. Wall Street er en død institution og må nedlukkes totalt. Det er super-bankerot. En fremgangsmåde som den, Franklin D. Roosevelt anvendte, er, hvad vi omgående har brug for. Det begynder med at genindføre Glass-Steagall, der omgående vil gøre en ende på Wall Streets elendighed. Det amerikanske folk er blevet kollektivt demoraliseret af de seneste 15 års vanrøgtede lederskab og fraværet af enhver strategi for en reel, økonomisk genrejsning.

Den umiddelbare fare er, at USA's almene befolkning hænger på den yderste kant, og de kan knækkes. Obama er ansvarlig for denne katastrofe. Det amerikanske folk er i umiddelbar, overhængende fare. Hele den amerikanske økonomi befinder sig i en tilstand af fremskreden sårbarhed.

Udelukkende kun en hurtig mobilisering, som en del af en plan for sejr, kan ændre situationen. Glass-Steagall må omgående genindføres. En folkelig mobilisering for de eneste, farbare løsninger, på dette fremskredne tidspunkt, haster som højeste prioritet. Opbyg det amerikanske folks mod ved at give dem en retning for sejr. At vente på, at katastrofen skal ramme, er en opskrift på total død og ødelæggelse.

Se på, hvad det var, Putin gjorde med sin deployering i Syrien. Dette har skabt betingelserne for et dramatisk skift i Europa, anført af Tyskland, og som hastigt kan ændre den globale situation.

Obama er et produkt af sin brutale, indonesiske stedfader, der var en regulær morder, og som forvandlede Obama til en ego-

drevet, sindssyg dræber. Se blot på Obamas løgnagtige opførelse, hvor han forsøger at benægte, at USA bombede et hospital under Læger uden Grænser i det nordlige Afghanistan og dræbte et dusin mennesker fra det lægelige personale. Bombningen fortsatte en halv time efter hektiske opkald til USA's og NATO's kommandører om at stoppe. Hospitalet blev forvandlet til en ruinhob, og Obama unddrog sig blot ansvaret, »indtil undersøgelsen af hændelsen er fuldført«.

Stik denne grusomhed lige op i Obamas ansigt. Knæk ham nu, og tag omgående initiativ til en økonomisk genrejsning, modelleret efter Franklin Roosevelts politik. Der eksisterer ingen anden mulighed, hvis det amerikanske folk skal reddes fra undergang.

(1) Se også LPAC's Glass-Steagall-page

**Ja, jeg er parat til at hjælpe med
kampagnen for vedtagelse af
Glass/Steagall-bankopdelingsloven i
Danmark!**

**Kontakt: tlf. 35 43 00 33, eller e-
mail: si@schillerinstitut.dk**

Den kinesiske præsident Xi Jinpings tale til FN's Generalforsamling – engelsk voice over

Helga Zepp-LaRouche-interview på kinesisk TV, med udgivelsen på kinesisk af EIR's rapport »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen.«

Zepp-LaRouche: » For jeg mener, at vi befinder os i en forandringens epoke, hvor både geopolitik må lades tilbage i fortiden; ... Jeg mener, at vi, som menneskehed, må komme frem til et nyt paradigme, hvor menneskehedens fælles mål virkelig er fokus for hele den menneskelige familie, og ud fra dette standpunkt mener jeg, at alle lande virkelig må være klart repræsenteret.«

2. oktober 2015 – Helga Zepp-LaRouche, stifter af Schiller Instituttet, var en af tre panelister på CCTV's show »Dialogue: Ideas Matter« (Dialog: Ideer er vigtige), den 28.

september. Vært for showet var Yang Rui, og deltagerne var prof. Jin Canrong fra Kinas Renmin Universitet, der var i studiet sammen med fr. LaRouche, og prof. M.D. Nalapat, formand for UNESCO Peace ved Manipal Universitetet i Indien, over video.

Showet, der varede en halv time, var helliget spørgsmål, der er blevet rejst under det nylige sammentræde af FN's Generalforsamling. Her følger fr. LaRouches interventioner:

Spørgsmålet om udvikling

Da værten Yang Rui bad fr. LaRouche om at kommentere præsident Xi's forpligtelse til at yde 2 mia. dollar til fattige nationer i hele verden, svarede hun:

»Jeg mener, at det bør ses i lyset af **den fremragende tale, han holdt i FN**, der var den mest optimistiske, mest opmuntrende tale af alle lederne, efter min mening, fordi han understregede den lovede udvikling for hele verden som en del af Kinas win-win-politik. Han understregede f.eks. innovation. Så disse 2 mia. dollar er blot en slags gestus for den langt bredere politik med win-win-politikken og den kinesiske model, som Kina netop nu tilbyder.«

[... Prof. Nalapat bemærkede, at Kina har bragt 500 mio. mennesker ud af absolut fattigdom i løbet af den seneste generation, samt har fremmet kvinders rettigheder.]

Værten Yang Rui spurgte fr. LaRouche, om Xis og Modis oplevelser af fattigdom tidligt i deres liv har haft, og i hvilken grad, en indflydelse på deres politik.

Zepp-LaRouche: »Meget, tror jeg. Jeg mener, at begge de to ledere virkelig er exceptionelle ud fra et standpunkt om at kere sig om deres befolkning. De har begge givet udtryk for en enorm optimisme for fremtiden. Narendra Modi har f.eks. sagt,

at BRIKS-landene er den første alliance af lande, som ikke defineres ud fra deres nuværende kapaciteter, men af deres fremtidige potentiale.

Jeg mener, at de begge, med deres egne erfaringer om fattigdom, og om vanskelige tider – i Xi Jinpings tilfælde var perioden under kulturrevolutionen meget vanskelig ... « [afbrydes]

Efter nogen diskussion om den internationale flygtningekrise, spurgte værten Yang Rui alle de tre paneldeltagere om Millennium Udviklingsmålene, der erklærer, at fattigdom på nuværende tidspunkt efter planen angiveligt skulle have været halveret, samt om Pave Frans' holdning til den ukontrollerede grådigheds voldsomhed. Prof. Nalapat rejste spørgsmålet om præsident Clintons ophævelse af Glass-Steagall og antydede, at dette førte til krakket i 2008 og til store uligheder i indkomster.

Yang: Er Kina et »udviklet« land eller et »udviklingsland«? Værten bemærkede, at der eksisterer et nyt niveau af aftaler mellem Kina og USA, inklusive løfter fra Washington om at støtte AIIB's indsats. Vil Kina yde store bidrag til folkeslagenes udvikling?

Zepp-LaRouche: »Det mener jeg, Kina allerede har gjort. For, i BRIKS-politikken, og i Xi Jinpings win-win-politik, har Kina bidraget til eller taget lederskabet for at skabe en totalt alternativ, økonomisk model; og det på et tidspunkt, hvor det transatlantiske finanssystem står umiddelbart foran at nedsmelte i et krak, der er større end det i 2008.

Jeg mener, at hele verden har tilsluttet sig AIIB, f.eks., fordi den er en mere attraktiv model, fordi den er målrettet mod reel investering, infrastruktur og andre aspekter af realøkonomien, mens den transatlantiske verden står umiddelbart foran en bankerot. De europæiske banker er totalt bankerot; Wall Street er mere end bankerot. Og da nu herren

fra Indien nævnte Glass-Steagall – der er i øjeblikket en stor bevægelse for at genindføre Glass-Steagall, hvilket ville betyde at erklære de bankerotte Wall Street-banker bankerot. Det ville være en meget god ting.

Så det er virkelig en gave fra himlen, næsten, at Kina er begyndt at skabe dette alternative system, som en redningsbåd netop, som Titanic er ved at gå ned.

Så alt imens det er godt, at der nu er en bedre forståelse mellem USA og Kina, så løser det ikke problemet med, at USA's tilbøjelighed stadig går i retning af en unipolær verden.

Jeg mener, at vi befinder os i en periode med enorme forandringer. Europa er ved at forandres; der er stor respons på flygtningekrisen, for det har 'prikket hul på boblen' om, at vi lever i en verden, hvor krige, der begynder i én del af verden ... « [afbrudt]

Yang: De er også forfatter til rapporten, »[Fra Silkevejen til Verdenslandbroen](#)« [viser den frem], en fantastisk, meget imponerende rapport.

Se også: "Silkevejen bliver til Verdenslandbroen" udgivet på kinesisk præsenteres på pressekonference i Beijing, 30. sept.

De ser »Dialog« med fr. LaRouche, stifter af Schiller Instituttet, og prof. Jin Canrong og prof. M.D. Nalapat. Vi diskuterer spørgsmål fra FN's Generalforsamling New York.

Spørgsmålet om kvinders rettigheder

CCTV-værten Yang rejste spørgsmålet om angrebene på Kina for sin tilstand mht. kvinders rettigheder, og beder om alle paneldeltagernes mening. Efter at de andre havde talt, sagde fr. LaRouche:

Zepp-LaRouche: »Jeg mener, at den eneste måde, hvorpå man kan overvinde kvinders underprivilegerede stilling, er, hvis begge kønnene lever et kreativt liv; for kun, når alle mænd og kvinder opfylder deres skabende potentiale fuldt ud, kan der blive ligestilling.

Og i denne henseende mener jeg, at der i hele verden er behov for at gøre mere, uden tvivl. Men jeg mener, at Kina promoverede kvindelige taikonauter – kvindelige astronauter – og dette er et godt tegn. Vi har i Tyskland udgivet en bog, hvis forside viser et foto af en kvindelig, kinesisk taikonaut, der kommer tilbage fra rumfartøjet – det er fuldstændig optimistisk.

Det er denne form for rollemodeller, vi har brug for. For det er ønskeligt med et image, hvor kvinder befinder sig i avantgarden af videnskab og kultur: og det mener jeg er meget godt. Det er meget bedre end i mange dele af USA ... «

Repræsentation i FN's Sikkerhedsråd

Efter en drøftelse af kravet fra flere lande, inklusive Japan, Indien, Tyskland og Brasilien, om at have en permanent repræsentation i FN's Sikkerhedsråd, spurgte Yang fr. LaRouche: Bør Tyskland blive permanent medlem af Sikkerhedsrådet?

Zepp-LaRouche: »Ja, det mener jeg, men spørgsmålet rækker ud

over dette. For jeg mener, at vi befinder os i en forandringens epoke, hvor både geopolitik må lades tilbage i fortiden; men også, at jeg ikke nødvendigvis er enig i, at ideen om en multi-polær verden skulle være særligt meget bedre end en unipolær verden, for det indeholder stadig ideen om geopolitik. Jeg mener, at vi, som menneskehed, må komme frem til et nyt paradigme, hvor menneskehedens fælles mål virkelig er fokus for hele den menneskelige familie, og ud fra dette standpunkt mener jeg, at alle lande virkelig må være klart repræsenteret. Så jeg mener, at vi må finde en modus operandi, hvor Afrika, Latinamerika og Asien er repræsenteret på en passende måde.

Men jeg mener, at hovedspørgsmålet er, at vi må have et Nyt Paradigme, i hvilket hele menneskehedens interesser, menneskeheden som den udødelige art for fremtiden, må være det, der er vejviser for, hvad alle lande gør. Jeg mener, at tiden er inde til, at et folks legitime interesse, eller endda en gruppe af folkeslags legitime interesse, som et modsætningsforhold til en anden gruppe af folkeslag, nu må tilsidesættes, og at vi i stedet må definere, hvad menneskehedens fælles problemer er, hvilket vil sige at fjerne sult og indføre sikkerhed for energiforsyning og forsyning af råmaterialer.

Her igen mener jeg, at Kina har taget føringen med sit Måneprogram. Kinas Månemissioner viser virkelig, hvordan videnskab og teknologi kan håndtere spørgsmålene om sikkerhed for forsyning af råmaterialer og energi. For, Kina arbejder hen imod at udvinde helium-3 på Månen til brug for, at der i fremtiden endelig kan komme produktion af fusionsenergi på Jorden.

Jeg mener, at det mere er et spørgsmål om en vision for fremtiden. Det er mere et spørgsmål om at definere menneskehedens fælles mål, og dernæst bør repræsentationen reflektere denne holdning.«

Video med CCTV's program Dialogue kan ses her.

LPAC Fredags-webcast 2. OKTOBER 2015: Verden er et bedre og tryggere sted uden Wall Street

Helga Zepp-LaRouche-pressekongference i Kina: "Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen" udgivet på kinesisk. Wall Street er dømt til snarlig undergang, færdig; Indfør omgående Glass-Steagall, forebyggende! LaRouche om koalitionen mod ISIS: Gør det! Der er en global, strategisk alliance: En Geneve III-politisk løsning på krisen i Syrien vil nu være mulig. Engelsk udskift.

LaRouche PAC Webcast, October 2, 2015
[proofed against the audio]

The World Is a Better and Safer Place Without Wall Street:
Dump Wall Street, Get Glass-Steagall, Bring Back Hamilton

MATTHEW OGDEN: Good evening. It's October 2, 2015. My name is Matthew Ogden, and you're joining us for our weekly webcast here from larouchepac.com. We are recording here a few hours before live show time, just to let you know, in case anything drastic changes, but we are fresh from a discussion which we had with

Mr.

LaRouche earlier today. I'm joined in the studio by Jeffrey Steinberg from {Executive Intelligence Review}, and Benjamin Deniston from the LaRouche PAC Scientific Team.

Obviously, we're convening here at a very momentous time in history. This is a week which began with the events at the United

Nations General Assembly meeting, most significantly, the speeches on Monday by both Vladimir Putin and President Xi Jinping of China. Now that was happening on the inside of the United Nations building. On the outside, and in the entire general area of Manhattan, the LaRouche movement was making a very significant intervention which had a significant impact on

the proceedings of the United Nations, and the discussions around

that. And those of you who listened to, or had the opportunity to

listen to the 20th Fireside Chat with Mr. LaRouche that occurred

last night, Thursday night, you heard a short report by one of the LaRouchePAC activists about what those interventions have been. [<https://www.youtube.com/watch?v=imkd4v0hiiY>]

Now, simultaneous with the United Nations General Assembly meeting in New York City, another significant leader of the LaRouche movement, Helga Zepp-LaRouche, was in China. She was participating in a series of meetings, and very significantly, got to participate in a press conference announcing the publication of the {Executive Intelligence Review} Special Report, "The New Silk Road Becomes the World Land-Bridge," which

was now published in Chinese, and is available in the Chinese language, and we can be sure is already beginning to circulate widely in China.

[[https://larouchepac.com/20150930/eirs-silk-road-report-chinese-](https://larouchepac.com/20150930/eirs-silk-road-report-chinese-presented-beijing-press-conference)

[presented-beijing-press-conference](https://larouchepac.com/20150930/eirs-silk-road-report-chinese-presented-beijing-press-conference)]

In the days subsequent to the beginning of this week, we've seen a very significant, dramatic shift in world events, and I know this is something which will be elaborated a little bit later in our broadcast. But obviously we've seen the Russian air

strikes against ISIS in Syria, and this has created really a chasm, a schism, inside the United States, where Obama himself is

finding himself completely edged out, and isolated, whereas significant leadership inside the senior leadership of the United

States, including John Kerry and others, and also other members

of Obama's own Democratic Party—Congressman Tulsi Gabbard is one

significant example of this—have distanced themselves, and distinguished themselves, from Obama, and have said, this is a necessary action on the part of Vladimir Putin, and one that should be supported.

Mr. LaRouche was also clear to point out that Europe is beginning to realign itself as well vis-à-vis these actions by Russia.

Now, the primary point that Mr. LaRouche wanted us to begin tonight's broadcast with, was the implosion of the Wall Street-based financial system. And this is what I'm going to ask

Jeffrey Steinberg to elaborate on, to begin our broadcast here tonight.

Let me just paraphrase a little bit of what Mr. LaRouche had to say in our meeting earlier, before I ask Jeff to come to the

podium. What Mr. LaRouche emphatically stated was that this financial system is on the verge of a total implosion. It's not

just a crash, but the entire thing is about to cease to exist. And that means the entire system must be changed. What do we say?

Dump Wall Street! We need a total reorganization of this entire bankrupt system, because we're experiencing a general breakdown of both the U.S. and the European financial systems. Therefore, action must be taken to shut this thing down. Nothing can be done to save it, he said.

The United States, as a nation, isn't bankrupt, but Wall Street is, and there's no solution within the current form of this financial system. The entire system must be put into receivership. He said, either way, Wall Street is finished. Either finished on its own accord, or finished because of a decisive action that's taken by patriots within the United States government. It's intrinsically bankrupt, according to any rational physical economic standard of measurement, and all you have to do is look at the facts. It's happening now, and that's not a bad thing. It's actually good, and we should make the point that Wall Street disappearing is good for the future of the American people. It should have happened a long time ago; it just needs to be cleaned up. The garbage has to be taken out, so that we can get our people back to productive work.

So that was a short paraphrase of what Mr. LaRouche had to say. I'm going to ask Jeff to come to the podium, elaborate a little bit more on the context of this, to begin our broadcast here tonight.

JEFF STEINBERG: Last week a number of leading figures in both Wall Street and the City of London were bracing themselves, waiting to see whether the Federal Open Market Committee at

the

Fed was going to begin the process of normalizing interest rates,

by raising them for the first time in seven or eight years by one-quarter of 1%. There was {absolute} panic and pandemonium over the prospect of that taking place, and statements were issued from the City of London, the IMF Managing Director Christine Lagarde, saying that if the Fed raises rates, it may very well trigger a blowout of the entire system, and then the Fed will be holding the bag, taking the blame for a financial blowout.

Well, the simple fact of the matter is that the Wall Street system is bankrupt, and by Wall Street system, I mean the extended system of gambling that exists on Wall Street, that dominates the City of London. You would get around the globe. You've got Frankfurt. You've got Paris. You've got Dubai in the

Middle East. You've got Macao and Hong Kong in the Pacific region.

These are all centers in which there is virtually no connection

any more between the activities in the real economy, and the gambling and churning of gambling money that's going on in the financial sector.

So there is nothing that can be done to avoid the fact that at some point very soon, there will be a trigger incident. It could be virtually anything. And it could be the beginning of a

very rapid, total evaporation of this entire mountain of debt, and what Mr. LaRouche has also been emphasizing, is that the danger in this situation is that if there is not immediate pre-emptive action, before that blowout occurs, then what you're

likely to see is a period of total chaos, in which the bankruptcy

of the financial bubble creates a system of chaos in the real economy, where you wind up with very destructive developments,

with social chaos, in which the real people of the United States

and other parts of the world become once again, but on a much more dangerous scale, the victims of this kind of chaos.

So the point is very simple. There's got to be pre-emptive action now to put Wall Street in its entirety out of its misery.

And the simple first step to be taken in that direction is to reinstate Glass-Steagall. By reinstating Glass-Steagall, and making it clear, that this mountain of gambling debt will never

again be bailed out by taxpayers' funds.

The simple fact of stating that means, that the entire Wall Street system will immediately blow out. Someone is going to panic; someone is going to make a margin call, because so much of

this gambling debt, is built on borrowed money that the whole thing will evaporate. But the crucial thing is that you've got

to first create a clean and total separation between commercial

banking, which does impact on the real economy and this gambling

debt; this mountain of gambling debt that's sitting there as a parasite on the real economy. If you make that separation by passing Glass-Steagall in the United States, this will be the basis for immediate action in other parts of the world. So in

effect, by acting here in the United States, we will create the

conditions for a global Glass-Steagall separation, and then all

of this gambling debt can just evaporate.

Now, an illustrative case of this: Back in 1998, when you had the beginnings of a whole sequence of debt blow-outs, in Japan, you had a large number of Japanese banks that were basically bankrupt and were going to have to be put through

bankruptcy reorganization. Under those conditions, those banks posed a systemic risk, not just in Japan, but globally. There were some people in the Japanese Finance Ministry who understood,

and still had a memory of the difference between productive investment, legitimate commercial banking activity, and the gambling activities that had infected the whole international banking system.

And so, those banks were basically audited, and all of the derivative contracts, all of the international gambling contracts that those banks had were simply cancelled. The counterparties were contacted and given the option, of netting out those contracts; or facing the consequences of losing those

funds, those gambling debts that nobody had sufficient funds to

be able to even remotely cover. So, in the case of Japan, the gambling debts were cancelled, and then the banks were put through reorganization; there was no systemic risk.

At the same time, in the Summer of 1998, Alan Greenspan – who was in the final phases of the elimination of Glass-Steagall

as the chairman of the Federal Reserve, and formerly a senior partner at JP Morgan when the plan was hatched in the mid-'80s to

wipe out Glass-Steagall. Instead what Greenspan did was, he called in all of the counterparties of Long Term Capital Management [LTCM], a relatively small, offshore hedge fund located in the Dutch Antilles. But they had derivative contracts

tied to the Russian debt, which the Russians defaulted on, the famous GKO scandal of 1998.

And so, LTCM, rather than being put through an orderly reorganization by netting out those derivatives contracts; Greenspan called in all of the counterparties, and wouldn't let

them leave the room until they bailed out LTCM. So, on the one hand, you had a cancellation of the derivatives; on the other hand, you had a hyperinflationary bail-out. Really just the beginning of a hyperinflationary process that went off the charts a year later, when Glass-Steagall was repealed. And then it was really off to the races; with everything invested in gambling and virtually nothing going into the real economy. So now here we are, it's October of 2015. We had a shake-out of the bubble in 2008, and now it's back once again with a vengeance, because there was no change in policy. The Dodd-Frank bill with the Volcker Rule was a sick joke; it did nothing to change anything. So now, the too-big-to-fail banks have accrued a greater amount of gambling debt than they previously had. That debt cannot and will not ever be paid. So, by any scientific measurement, all of Wall Street is hopelessly bankrupt; and so long as you remain in the trap of the current system, nothing can be done about that. And we're headed very soon – perhaps in a matter of days or weeks or months – to a point where the entire system blows out; the entire trans-Atlantic system evaporates, literally overnight. And then you've got social chaos on a very, very broad and dangerous scale. So, there is no money. Your money, your personal investments in mutual funds or Wall Street stocks, or anything like that; there's nothing there to protect. It can't be protected; and in fact, what's going on right now on the eve of the annual Autumn meeting of the IMF, scheduled to take place in the next few weeks in Peru, are calls all over the place for a

new surge of hyperinflationary quantitative easing. You've got the European Central Bank about to extend its QE program towards the end of 2018; in other words, a massive hyperinflationary bail-out that will further erode the real economy. So, Wall Street is dead; the funeral should have already taken place long ago. And now we're at a point where that system must be completely shut down. Cancel out all the derivatives; separate the banks under Glass-Steagall, into commercial banks and let everything fall off the edge of the cliff. Because it's unpayable, it's illegal, it's commingled with massive amounts of criminal money; it serves no purpose whatsoever. The world is a better and safer place without those Wall Street activities; without the City of London, without the activities in Frankfurt and Paris and these other parasitical financial capitals. Glass-Steagall right now, immediately. And we've got a political context in which President Obama, although he is not down all together, is greatly weakened. And you can put a {fait accompli} on his desk and force the signing of Glass-Steagall. If he refuses to do that, then he's out under the 25th Amendment; because to not do it, in the face of this imminent blow-out of Wall Street, would be an act of criminal insanity that warrants his removal from office. So, that's the story. Wall Street is doomed. If you listen to idiots like Christine Lagarde, or Ambrose Evans-Pritchard over at the London {Daily Telegraph}, they're saying, "Gee, we're not

sure if this is a systemic crisis, or some minor cyclical problem that we can just weather by printing a bit more money." They're either idiots, or criminal liars, or both.

The fact of the matter is, Wall Street is dead; it's dead in the water. Nothing can be done to save it. And the question is, do you want that doom to spread to the real economy; to the real population that's already suffering enough? Or, are you prepared to fight to insure that the right preemptive measures are taken now? Because a week from now may be too late; we don't know how close we are to the edge. Well-informed insiders from London and Wall Street thought that we were about to blow out a week and a half ago, had the Fed gone through the small step of simply raising interest rates and shifting the directionality. There's a million and one potential small triggers out there, but the triggers are not the real issue. The real issue is that the entire system is doomed; and we've got to take the right remedial action before the doom spreads into the real world of real people, and then it's too late.

Franklin Roosevelt had an understanding of the kinds of measures that have to be taken. On the one hand, the Glass-Steagall Act and other measures that secured depositors funds in the commercial banks; shut out the gambling debt. But then Franklin Roosevelt also moved on for massive credit emissions into the real economy. He did the TVA; he created a massive number of jobs through various public works programs,

much of which became the kind of infrastructure-building projects, major dam projects, municipal buildings, roads; all the kinds of things that were the necessary preparations and foundations for what became the "arsenal of democracy," the enormous economic surge that occurred, when the United States was

on the verge of entering into war, against Nazi Germany and Japan. So, Roosevelt had the formula.

The situation today is far more dangerous, far more severe, than it was at the time of Roosevelt. But the principles, the American System principles, that Roosevelt understood and acted

on, are the recipe for success today. But the starting point is

to simply face the reality and act preemptively on the fact that

Wall Street's dead. Give it a decent funeral, but pay no respect

whatsoever to this quadrillions of dollars, of strictly gambling

debt that have been built up since the repeal of Glass-Steagall

in particular.

What Mr. LaRouche has emphasized, is that this process goes back—really the beginning of the decline in actual productivity

in the U.S. economy, started with the death of Franklin Roosevelt. It accelerated tremendously after the assassination of

John Kennedy, and particularly after Nixon took the world off the

Bretton Woods fixed- exchange-rate system. That was the era when

people like George H.W. Bush and his underlings began to come in

and greatly accelerated the process of take-down of the real

economy.

So, we're at the point now: Wall Street's doomed; it's finished. So, let's do the right thing.

BENJAMIN DENISTON: Thanks, Jeff. Now for the second element of our show today, I'm going to shift to the dramatic and ongoing change in the world strategic framework, specifically with the situation in and around Syria, as the major focal point for this shift.

Now, this is the subject of the institutional question which has been posed to Mr. LaRouche this week. But before posing that question and asking Jeff to deliver Mr. LaRouche's response, I'd like to add just a little bit of background.

Over the recent few weeks, we have been seeing the development of a very clear and decisive break with Barack Obama.

This has been coming from, really, around the entire world, coming from Russia, coming from China, coming from Europe, and as

Matthew mentioned in the opening, as well as from within institutions of the United States. And I think it's important to

recall, that it was just a few months ago, in late July, that the

former director of the U.S. Defense Intelligence Agency, Gen. Michael Flynn, in an interview with Al Jazeera, had said that for

years President Obama has been willfully ignoring the DIA's warnings about the growing threat of radical jihadist-terrorist

networks in Iraq and Syria, the forces which have subsequently become what we now call ISIS. General Flynn made it absolutely clear that this was not just negligence or a failure, but this

has been the conscious policy of the Obama White House, in effect

protecting and supporting the growth and the solidification of ISIS.

Now, at the same time, in this recent period, there's been an increasing recognition that this massive surge of refugees fleeing into Europe, are actually running from the effect of Obama's policies; that Obama's policies have been responsible for driving this refugee crisis.

In this context, just this past Wednesday at the United Nations Security Council, there was a meeting to discuss how to

combat the growing threat of terrorism. And both the Chinese and

Russian foreign ministers have made very clear, that in this fight against terrorism—what's happening in the Middle East—the

sovereignty of the Syrian nation must be respected, obviously in

direct contradiction and conflict with Obama's calls for regime

change in Syria, and the removal of the government there.

Also this week, we saw more signs of support of this shift, also coming from Europe, with the Swiss foreign minister saying

that the Syrian government needs to be included in a broad dialogue to settle the conflict there, and the president of the

European Parliament calling for the inclusion of Russia and Iran

in an international coalition to resolve the conflict in Syria.

Perhaps most dramatic, as, again, Matthew referenced in the beginning, and as I'm sure all of you have seen, Russia has now

initiated a series of coordinated air campaigns and strategic

bombings against ISIS and other terrorist elements which have been otherwise, frankly, operating under the protection of Obama's policies.

So, in this context of a whole array of moves indicating a shift in the world situation, around this pivot in Syria, the following institutional question was posed to Mr. LaRouche: "At the special UN Security Council session on terrorism this week, China's Foreign Minister Wang Yi called for the convening of a Geneva III conference on Syria, with no preconditions, and with participation of all interested parties.

What are your thoughts on China's proposal at the UN Security Council?"

I'd like to invite Jeff to deliver Mr. LaRouche's response to this question.

STEINBERG: The short answer that Mr. LaRouche gave to the question, was two simple words: "Do it!" I'll elaborate a bit. You've had a policy, as Ben just indicated, of tolerance for the growth and expansion of the Islamic State, of the Nusra Front, of other similar jihadist-Salafist organizations; you've got the so-called Army of Conquest, of which Nusra is now a part—all of them operating inside Iraq and inside Syria. Despite the fact that there's a supposed coalition of 60 countries waging combat against these organizations, they seem to miraculously continue to expand their territorial holds. Despite the fact that they're under attack and under surveillance and scrutiny, they keep managing, somehow or other, to get new recruits slipping across the international borders, into Syria, into Iraq, to the point, that several months back, the CIA estimated that the Islamic State had 15,000 fighters total; and just in the last several weeks, they've revised that number up to at least

25,000,

perhaps 30,000.

In other words, if you factor in the fact that some of them are being killed, through the bombings, through combat operations, – particularly the Kurds have been quite effective

against ISIS—they've obviously been swelling their ranks, with very little to stand in the way.

Now, here you have a coalition. Some of the leading players in the, quote, "U.S.-led coalition," are Turkey, Saudi Arabia, Qatar, Kuwait; and it's well-known, that the major entrée point

for foreign fighters coming into Syria, is across the border from

Turkey. There's a very lucrative black-market smuggling route, that runs between Turkey and Raqqa , which is the capital city of

the ISIS area in northern Syria. The Turkish government, the ruling party, the AKP, and particularly, the immediate circles around President Erdogan, are making money hands-over-fist through these black-market dealings with the Nusra Front, with the Islamic State, and with these other Salafist terrorist networks.

So, a simple question is: What coalition against ISIS? It doesn't exist! It's been a fraud from the beginning.

So now the Russians have stepped in, and they've done it within the framework of international law. There was a formal authorization for the use of military force, that the Russian Federation Council voted up unanimously to President Putin.

So,

in other words, unlike President Obama, who never went to Congress, the Russian state structures have given authorization.

The Syrian government of Bashar Assad formally invited Russia to

participate. Russia has established an information-sharing center

that will be up and functioning within a matter of days or weeks

in Bagdad, with Syria, Iran, Iraq, and Russia participating. So,

in other words, all the elements are being put in place for an actual serious assault against this terrorist infrastructure. And

last night overnight, Russian bombers carried out 18 sorties against Raqqa, which is the province and the capital city of the

entire ISIS-controlled area inside northern Syria and Iraq.

So, in other words, you're seeing a serious military operation for the first time. And the Syrian armed forces have been depleted dramatically by four years, four and a half years,

of combat against a force that's been continuously beefed up, armed, supplied with new recruits, from an entire jihadist apparatus from around the world.

And the Russians know, by the way, that there are now an estimated 5,000 Chechen fighters in the ranks of the Islamic State, fighting inside Iraq and Syria. And so this poses an immediate serious, really grave security threat to Russia.

So Russia is not sitting back, is not running a phony war. Russia is in there. They're serious, and this is a strategic game-changer.

The reason that the White House is hysterical over this is that there is this so-called coalition. The United States is protecting Saudi Arabia, and by extension, protecting the British-Saudi Arabian dirty deals that have created this jihadist

problem in the first place. Qatar, Turkey, all supposed members

of the Obama-led coalition, are all on the other side. They're all actively supporting the spreading of the Islamic State and the Nusra Front.

General David Petraeus, the so-called hero of the surge, who is now an official adviser to the Obama White House and the

National Security Council, has called for the United States to openly support the Nusra Front. That's to say, openly support al-Qaeda, the same al-Qaeda that did 9/11; the same al-Qaeda that in 2012 killed the U.S. Ambassador to Libya, and three other American diplomats. But fortunately, that noise, that policy from the Obama White House, has been substantially suppressed. There are other elements in the U.S. military that are prepared very much to work with the Russians. Secretary of State John Kerry has become the point person for a different U.S. policy, a policy that he's been working out for months in coordination with the Russian Foreign Minister Lavrov, and back during his meeting in the spring in Sochi, directly with President Putin. So Kerry in a CNN interview several days ago, made it clear: He said, there is a new policy. And the new policy is, we are not insisting on instantaneous regime change. We're not going to go there. We're not going to do a Saddam Hussein. We're not going to do a Muammar Qaddafi. There's going to be a transition. The governing institutions are going to be preserved. We're going to be patient. We're not going to allow Syria to fall into chaos, and we'll work with the Russians militarily. So the Russians are making it clear. They're carrying out real combat operations, and they are out for blood. They're going to wipe out the Islamic State, and increasingly, China, India, Germany, France, many of the countries in Europe that are now overwhelmed by the refugee flow from ISIS, from Nusra, they're onboard. So you have a global strategic realignment, which means, yes, the prospects of a Geneva III political solution to the Syria crisis is now viable, and feasible. You've got China,

Russia, India, Germany, France somewhat more reluctantly, all ready to go on this, and you're got Iran, Syria, and elements within the United States who have basically sidelined, but not yet eliminated the Obama presidency, who are ready to go with this.

Again, as Mr. LaRouche said very simply, "Do it!"

OGDEN: Thank you very much, Jeff. So with those two elements of the current strategic picture presented to you here,

before I conclude this webcast, I just want to go back and re-emphasize what Mr. LaRouche asked us to open this broadcast with. And I want to do so by reading a short passage from what Mr. LaRouche had to say last night on the National Activists' telephone call, the so-called Thursday night Fireside Chat. And

this is what Mr. LaRouche said about Wall Street:

"The United States economy is about to collapse, and it's a real collapse. All of Wall Street is bankrupt, and worthless. If

the United States were to try and go along, and try to do business with Wall Street, and Wall Street institutions, that would be a disaster. Because Wall Street would itself collapse,

since it's already in a state of collapse. If we let Wall Street

go ahead, and do its own collapsing, the result would be a disaster for most of the people of the United States on a very large scale.

"So we have to get rid of Wall Street, immediately. We have to junk it. Point out the fact that it's worthless, that it's only a complete fraud. It has no economic value whatsoever, except that of trash. And so therefore, we're going to have to get a radical change in the organization of the financial system

of the United States for two reasons: first of all, to maintain

an economy that will function for the United States population;

second of all, to protect the United States {against} the influence of Wall Street. Because if Wall Street goes on its own,

and takes the dive that it will take, automatically, under those

circumstances the people of the United States may be starving all

over the place. Because if the United States collapses, then the

U.S. economy will itself be in a disastrous condition. That is,

the financial system will collapse.

“And therefore, we have to get rid of the Wall Street system, and {we} have to collapse it in a controlled way. And then use that method of controlled action against Wall Street, in

order to make the kind of re-organization that Franklin Roosevelt

did in dealing with Wall Street in an earlier period. And that’s

what has to happen.”

So, with that said, I’d like to encourage everybody, if you haven’t heard it yet, go back and listen to this discussion with

Mr. LaRouche last night. This is the 20th Fireside Chat. Mr. LaRouche will also be engaging in his weekly discussion with activists in New York City tomorrow, and the intervention of the

LaRouche movement on the streets of Manhattan is continuing, as

we come out of this week, and into the following.

So, I’d like to thank you for joining us here tonight, and please stay tuned to larouchepac.com.

Amerikansk senator Warren: Glass-Steagall »Er præcist det, vi burde gøre«

Senator Elizabeth Warren holdt den 28. september en tale i Edward M. Kennedy Instituttet i Boston, hvor hun svarede på et spørgsmål om at genindføre Glass-Steagall:

»Tilbage i 30'erne, da vi havde den store depression, skete der noget bemærkelsesværdigt i dette land... at, som et folk sagde vi, at vi ikke behøver at leve i en op- og nedturs-økonomi.«

»Og således gjorde vi tre ting. Vi gjorde det sikkert at sætte penge i banken. Det hedder FDIC [Federal Deposit Insurance Corporation] forsikring... Og vi satte en betjent til at holde øje. Det er SEC [Securities and Exchange Commission] for at sikre, at de ikke solgte falske aktier og sådan noget.

»Og det tredje var, at vi adskilte... lønkonti og opsparingskonti fra Wall-Streets høj-risiko, høj-profit, høj-tabs handelsverden; og det var Glass-Steagall.

»Bankerne hadede det, fordi de ville have profitten fra storhandelen. Du kan få de høje CEO lønninger og mere afkast til aktionærerne.«

»Og Wall-Street hadede det, fordi de ville have adgang til pengene på bedstemors opsparingskonto, fordi det er billige penge, og de kræver ikke samme slags afkast.«

Warren benævnte 1930'erne til 80'erne som perioden, hvor Glass-Steagall brandmuren var solid og 1980'erne til 90'erne som den periode, hvor der blev introduceret huller i den, indtil den blev slået ned. »Hvad der skete, var, at i de største finansielle institutioner blev der en større og større koncentration af penge og magt, og det var sådan vi endte op i 2008 med banker, der var for-store-til-at-lade-gå-ned, og \$700

milliarder i TARP bankredningen og bogstavelig talt billioner af dollars i bankredningspakker under bordet fra Federal Reserve.«

Mens hun hævdede, at Dodd-Frank siden da har »gjort en masse,« sagde Warren, at genindførelsen af Glass-Steagall vil gøre reguleringen af de store banker »meget lettere... Det ville nedbringe størrelsen på bankerne. Det ville gøre det finansielle system mere sikkert. Men det vil betyde, at de folk, der gerne vil handle med høj risiko, ikke kan få adgang til jeres opsparingskonti, og jeres banker vil ikke lave den slags profitter mere – hvis det er en af de store banker – som de ellers kan lave.«

»Og det er nøjagtigt, hvad vi skulle gøre. Så ja, Glass-Steagall for det 21. århundrede hele vejen. Hele vejen.«

Foto: Senator Elizabeth Warren

Rusland udsender et nyt udkast til en resolution for FN's sikkerhedsråds bekæmpelse af terrorisme

1. oktober 2015 – Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov begyndte i går ved FN's sikkerhedsråds møde at sende et udkast rundt til en resolution, der er baseret på Ruslands tidligere resolution i FN's sikkerhedsråd for bekæmpelse af terrorisme, som USA har afvist.

□Lavrov understregede, at krisen i Syrien kan løses gennem en koordineret indsats mod ISIS ved at understøtte Staffan de

Mistura, Ban Ki-moons FN-udsending, og ved at involvere andre nationer i bestræbelserne, inklusiv Saudi-Arabien, Rusland, Jordan, Katar, Kina og USA. Syriens udenrigsminister Walid al-Moallem sagde til sikkerhedsrådet, at koalitionen anført af USA havde fejlet i at dæmme op for ISIS i Syrien, og at deres indsats var i strid med international lovgivning, eftersom de trænger ind i syrisk territorium uden regeringens godkendelse. Dette rapporterede avisen Newsday i dag.

□ Under mødet advarede Lavrov om, at Islamisk Stat er i besiddelse af dele til masseødelæggelsesvåben, og opfordrede til, at ISIS blev inkluderet som et selvstændigt emne på FN's liste over sanktioner mod terrorisme. »Indenfor store områder af Irak og Syrien har Islamisk Stat faktisk skabt en ekstremistisk semi-stat, som råder over et effektivt, undertrykkende styre, stabile indkomstkilder, en veludrustet hær og dele til masseødelæggelsesvåben,« sagde han ifølge RT. Lavrov understregede, at situationen i området er blevet forværret i løbet af det sidste år, og tilføjede, at »ophobningen af krisepotentiale er kommet tæt på det punkt, hvor vi kan tale om ødelæggelsen af det politiske kort i området.«

□ Den russiske leder sagde til forsamlingen: »Jeg præsenterer i dag medlemmerne af sikkerhedsrådet for et udkast til en resolution. Den er baseret på dokumenter, der tidligere er blevet godkendt af rådet, og lægger vægt på konsekvente handlinger mod terrorisme baseret på normer og principper, der følger international lovgivning.« Ifølge en kopi af udkastet, som Associated Press er i besiddelse af, opfordrer det landende til at »koordinere deres aktiviteter med tilladelse fra de stater, på hvis territorier disse aktiviteter finder sted.« Lavrov sagde med henvisning til flygtningestrømmene ind i Europa, at krisen ikke kan løses uden at lave »en fast barriere mod Islamisk Stats bestræbelser på at underlægge området et middelalderligt diktatur. Det er ikke flygtningene, som skal stoppes, men terroristerne, krigene og konflikterne, som afføder dem.«

Kerry bekræfter, at USA har ændret politik overfor Syrien og Assad

30. september 2015 – I et interview med CNN, hvoraf første del blev sendt tirsdag og anden del i dag, gjorde udenrigsminister John Kerry det klart, at USA og den USA-ledede koalition har ændret politik og ikke længere kræver Assads omgående afsættelse. Kerry indrømmede, at Obama-regeringen »dengang, for længe siden« udtalte, at Assads afsættelse måtte være første skridt. Dette er ikke længere politikken. Nu er USA kommet frem til, at det er nødvendigt at forhandle sig frem til en glidende overgang for at undgå »et vakuum eller et kollaps«, som det skete i Irak, efter USA invaderede landet og væltede Saddam Hussein.

»Vi har brug for en ordnet overgang, en organiseret overgang, så man ikke behøver at frygte oprør, mistede liv, hævn,« sagde Kerry og tilskyndede til en ændring af lederskabet over en »rimelig tidsperiode.«

Kerry gjorde det i interviewet klart, at han ser Ruslands indgriben i Syrien som en »chance« så længe, at russerne erkender, at sunni-muslimske kræfter i området skal have del i overgangen.

I tirsdags gjorde Kerry klart i et interview til MSNBC, at han forestiller sig, at Syrien i fremtiden skal være en samlet og sekulær stat. Kerry udtalte, idet han refererede til USA og Ruslands fælles indsats for at nå til en overgang i Syrien, »så jo, omkring de mest grundlæggende principper, som vi kunne blive enige om, burde vi være i stand til at finde frem til noget.«

New York Times bemærkede i dag i en profilering af Kerrys

diplomatiske indsats omkring Syrien, at Kerry altid har bibeholdt en dialog med Ruslands udenrigsminister Sergei Lavrov, selv mens præsident Obama aldeles havde afbrudt kontakten med Ruslands præsident Putin. New York Times rapporterede, at Kerry ofte ville tale flere timer med Lavrov, nogle gange flere gange om dagen.

Kilder fra den amerikanske efterretningstjeneste noterede sig i denne uge, at mødet mellem Obama og Putin ansigt til ansigt i mandags i New York var frugten af Kerrys og Lavrovs vedholdende indsats, der nåede et nyt niveau efter Kerrys besøg i foråret til Sotji, hvor han mødtes med Putin og Lavrov. Putin lavede i juni et telefonopkald til Obama, som yderligere åbnede mulighederne og førte direkte til mødet i New York, og til, at diplomatiske og militære kanaler er blevet genåbnet mellem de to lande.

Leder, 2. oktober 2015: Gør nedlukning af Wall Street til en integreret del af alt, hvad vi gør!

Torsdag den 1. oktober, 2015 – Lavrov og Kerry, der holdt deres fjerde møde torsdag på sidelinjen af FN, må holde momentet ved lige gennem uophørlig kontakt, sagde Lyndon LaRouche i dag. Der er nu en udvikling i gang, og det må tilskyndes gennem deres fortsatte dialog og arbejde. Meningsdannere må fastholde et uophørligt fokus på amerikansk-russisk samarbejde, mens Obama må holdes ude af billedet så meget som muligt. Hold det russisk-amerikanske samarbejde i gang, og bloker Obamas muligheder for at indlede indirekte

handlinger imod det. Obama gør stadig sit beskidte arbejde, selv om han nu er tvunget til at gøre det fra bag scenen; se nøje på, hvad Obama indirekte gør. Han er gået i skjul, men han fortsætter med at operere, som under forklædning. Obama er blevet slået tilbage, men han er ikke helt færdig endnu. Presset på Obama må ikke lempes et eneste øjeblik. Forøg presset på Obama.

Alt imens fokus på det amerikansk-russiske samarbejde er vigtigt, så må der være presserende nødvendig opmærksomhed på det sårbare svælg, som er økonomien. Lige siden Franklin Roosevelts død har der foreligget et forbud mod enhver stigning i den amerikanske produktivitet. Dette udgør stadig en dødbringende trussel. Låget blev især lagt på, efter Reagan blev skudt den 30. marts 1981, 69 dage inde i hans præsidentembede. Derefter optrappede George H.W. Bush som vicepræsident, og dernæst som præsident, nedturen. Men der var allerede en dyb fordærvelse i begyndelsen af 1970'erne, som det reflekteredes i reaktionen på Lyns sejr over Abba Lerner i den berømte debat på Queens College i december 1971. Bagefter leverede Sidney Hook truslen mod LaRouche. Ikke alene sagde han, »du vandt, men vi vil aldrig igen lade dig deltage i en offentlig debat«. Han sagde, at de ville gå til modangreb, og det gjorde de. LaRouche blev aldrig tilgivet for det, han havde gjort. Alle må forstå implikationerne af dette fra 1971 og fremefter.

Vi må lancere en generel kampagne omgående, med højeste prioritet, og gøre nedlukningen af Wall Street til en integreret del af alt, hvad vi gør. Obama er blevet slået tilbage – presset på ham må ikke lattes. Vi må nedlukke Wall Street, ellers får vi en katastrofe for USA og andre nationer. Vi må have en energisk og aggressiv fremgangsmåde. Wall Street er død og må begravnes, for stanken er overvældende.

FDR havde øje for problemet, men situationen går langt, langt ud over noget, han var konfronteret med i 1930'erne. Wall Street må nedlukkes, så en effektiv fysisk-økonomisk

genrejsning af USA kan lanceres.

POLITISK ORIENTERING den 1. oktober 2015: Putin tager lederskab i Syrien, Obama er fortid

Med formand Tom Gillesberg

Video: (tilgængelig senere i dag, den 2. oktober)

Lyd:

Tema: Lpac Videnskabsteam afslører CO2-svindlen: Global opvarmning dækker over befolkningsreduktion

Igen, grunden til, at vi diskuterer dette, er spørgsmålet om denne kommende konference i Paris (i december måned i år). Der er et fornyet, desperat forsøg på at forsøge at få en juridisk bindende traktat på plads, hvor nationer ville aftale at

begrænse deres CO₂-udledning, begrænse deres økonomiske udvikling og rette sig efter disse vanvittige ideer.

Download (PDF, Unknown)

EIR's rapport »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen« oversat til kinesisk bliver præsenteret ved en pressekonference i Beijing

Den 29. september 2015 – Ved en pressekonference i Beijing, som var sponsoreret af EIR og Renmin Universitets Chongyang-institut for Finansstudier, holdt Helga Zepp-LaRouche, Schiller Instituttets grundlægger, og William Jones, EIR's kontorchef i Washington, i dag hovedtalerne ved offentliggørelsen af den kinesiske oversættelse af EIR's banebrydende rapport »Den Nye Silkevej bliver til Verdenslandbroen«.

Der var omkring 70 personer til stede, inklusiv 15 repræsentanter fra kinesiske medier, nogle repræsentanter fra regeringsinstitutioner samt flere tænketanke. Derudover kommenterede ni ledende kinesiske videnskabsmand på rapporten og dens vigtighed for det kinesiske projekt »Et Bælte, En Vej«. Chongyang-instituttet har også indvilget i at være medsponsor af rapporten.

Helga Zepp-LaRouche beskrev, hvordan Schiller Instituttet har

udviklet projektet omkring Den Nye Silkevej/Verdenslandbroen over de sidste 20 år og skitserede de bestræbelser, der var fortsat i årtier for at realisere rapporten. Hun sagde, at udbredelsen af rapporten repræsenterede en enestående mulighed for at ændre verdenshistoriens kurs: »Vi skal væk fra geopolitik og bevæge os over til et nyt paradigme for menneskeheden,« sagde Zepp-LaRouche.

Kommentarerne til rapporten fra videnskabsmændene var fuldkomment overstrømmende. En videnskabsmand sagde, at han har kendt Schiller Instituttet i lang tid og lært meget fra dets ideer. »De har meget enestående økonomiske ideer og lægger vægt på fysisk økonomi. Lyndon LaRouche har udviklet ideen om negentropi for at forklare økonomiens love. Vi kan ikke tillade, at kapital kontrollerer alt. Vi skal kontrollere kapital,« sagde han.

En anden videnskabsmand bemærkede, at Schiller Instituttet har en anden tilgang til økonomi end de fleste andre, ved at lægge vægt på infrastrukturens grundlæggende vigtighed. Han sagde, at »Helga Zepp-LaRouche har gjort store fremskridt med sine ideer«. En videnskabsmand bemærkede, at Kinas politik »Et Bælte, En Vej« danner grundlag for begyndelsen af en ny verdensorden, og at vi skal finde ud af, hvordan den er forskellig fra den USA-ledede verdensorden. En videnskabsmand fra Kinas Nationale Udviklings- og Reformkommission (NDRC) understregede, hvor enestående rapporten var, priste det bagvedliggende arbejde og tilskyndede kinesiske eksperter til at tage notits af analysemetoden brugt i EIR-rapporten.

Yderligere en videnskabsmand, som lige var blevet færdig med at læse rapporten på kinesisk aftenen før, sagde, at den åbenlyst var skrevet med et globalt perspektiv og bemærkede, at den handler om at se ind i fremtiden og ikke blot forklare fortiden.

Der opstod en livlig diskussion i spørgetiden, og mange deltagere kom efterfølgende op til autorerne for at få deres kopi underskrevet. Chongyang-institut har allerede købt 1000 kopier af rapporten til fordeling i dets netværk og til videnskabsfolk i Kina.

Leder 30. september 2015: Obama – udmanøvreret, skubbet af scenen, kørt ud på et sidespor, men ... Stadig i embedet

I den nye lederskabsdynamik, der demonstreredes på FN's Generalforsamling, og som anføres af præsident Putin, præsident Xi og andre BRIKS-nationer og samarbejdspartnere, er præsident Obama og hans herrer på dramatisk vis blevet udmanøvreret og skubbet af scenen. Faren består i, at Obama stadig er i embedet. Dette definerer amerikanernes fortsatte opgave, som den blev gentaget i fuld offentlighed under et livligt gademøde, der blev afholdt af **aktivister fra LPAC's Manhattan-projekt mandag ved FN Plaza**, med det klare budskab på deres bannere, som dette: »Obama: Hjælp med Verdensfreden: Gå af i dag!«

Et foto af denne planche, samt et andet: »Putins stopper Obamas Holocaust; Smid Obama ud«, blev sendt ud i hele verden af Sputnik News i løbet af de seneste 48 timer. Sputnik-Amerika dækkede fhv. senator Mike Gravel i går, under overskriften, **»Obama burde tilslutte sig Putin i en forenet indsats i Syrien – fhv. amerikansk senator«**.

Med hensyn til Syrien, så var den ene, umiddelbare og konkrete ting, der kom ud af det 90 minutter lange møde mandag aften mellem Putin og Obama, en bekræftelse på, at det amerikanske og russiske militær ville kommunikere med hinanden med det formål at fremme »de-konfliktion« i deres militære

operationer. Det er ironisk, eftersom netop denne proces blev indledt den 18. sept. i en telefonsamtale mellem den russiske forsvarsminister Shoigu og den amerikanske forsvarsminister Carter, men kort tid efter blev afvist af Obamaregeringen. Dette er typisk, og farligt. Kerry og Lavrov skal også mødes onsdag for yderligere at gå i dybden med de russiske, diplomatiske initiativer. Ifølge en amerikansk kilde, så dominerede Putin diskussionen med Obama med konkrete forslag til en reel krig, med FN-mandat, for at udslette Islamisk Stat, og han fik for første gang fornemmelsen af, at Obama var blevet tvunget til at høre efter.

Men, som Lyndon LaRouche gentog tirsdag, så findes der ingen tryghed, før Obama er fuldstændig fjernet fra magten.

Efter Putin-Obama-mødet førte Putin omgående en lang, åben dialog med russiske journalister ([tilgængelig i fuld længde på Kremls webside](#)).

Men Obama forlod mødet uden et ord.

Putin gentog til reporterne det, han tidligere på dagen havde sagt til FN's Generalforsamling: de amerikanske, franske og australske bombninger i Syrien er illegale, uden et mandat fra FN's Sikkerhedsråd eller en invitation fra den syriske regering. Vi må i stedet handle efter streng »overholdelse af normerne for international lov ... «

Putin opfordrer til samarbejde om Syrien for at bekæmpe terrorisme, og han opfordrede til, at der afholdes et møde mellem alle de berørte parter i oktober måned. Der har været flere russiske initiativer om dette, forud for denne uges møde i FN. Det fælles efterretningscenter i Bagdad (Rusland, Iran, Irak og Syrien) blev lanceret og vil være operationelt i oktober; der er en parallel, bilateral kanal mellem Rusland og Israel; og sluttelig mødtes Rusland, Kina og Indien for nogen tid siden i Beijing for at iværksætte et omfattende samarbejde om international terrorisme inden for rammerne af FN's

Sikkerhedsråd.

Midt i alle disse vigtige handlinger kommer et særligt, strategisk initiativ imod de grønne fascister. Under præsident Putins tale den 28. sept. til FN's Generalforsamling fremkom han med det tilbud, at Rusland, sammen med FN, ville ko-sponsorere en global konference om »biosfæren og tekno-sfæren« for at behandle nye, avancerede teknologier, der kan løse problemet med ressource-udtømmning og forbedre planetens miljø. Hertil kommer, at den indiske premierminister Modi har genoptaget sit angreb på den udviklede sektors intriger, der blev lanceret i København (COP15), og advarede om, at Indien ikke vil acceptere nogen såkaldte aftaler om klimaforandring, der udelukker nationerne i udviklingssektoren fra reel, videnskabsdrevet, økonomisk vækst. Under et møde på tomandshånd med Modi fik præsident Obama efter sigende et stilfærdigt vredesanfald over Modis modstand og vil sende amerikanske regeringsekskursioner til New Delhi for at klemme Indien, forud for klimatopmødet i december i Paris (COP21).

Obama/Putin-mødet i NY: Vred Obama tvunget til at befatte sig med Ruslands Putin

29. september 2015 – Det 90 minutter lange møde mellem præsidenterne Obama og Putin, der endelig blev afholdt i går (mandag), var ikke et møde på tomandshånd, men en formel affære med fem eller seks regeringsfolk fra hver nation – her

iblandt udenrigsministrene Sergei Lavrov og John Kerry – der flankerede deres præsident, som sad i hver sin ende af et langt bord.

Obama sagde intet om mødet bagefter og overlod det til en unavngiven »højtplaceret regeringsperson« at give en kort rapport senere samme aften om, at mødet havde været »produktivt« og »fokuseret« og mest omhandlede Ukraine og Syrien. Den unavngivne regeringsperson rapporterede imidlertid, at den amerikansk-russiske koordinering vedr. operationer i Syrien, som Obamas Hvide Hus tidligere havde skudt ned, vil blive etableret. Som nationale, statslige radiokanaler opsummerede regeringspersonens rapport, så »aftalte de to præsidenter, at deres militær skulle bevare kommunikation med henblik på 'de-konfliktion'« af operationer i Syrien.

Ulig Det Hvide Hus udlagde Kreml billeder af mødet, og præsident Putin afholdt en pressekonference med russiske journalister ved De forenede Nationer bagefter. Også Putin karakteriserede mødet som »meget konstruktivt, forretningsmæssigt og overraskende nok meget åbenhjertigt«, og han gav udtryk for sit synspunkt om, at det var meget nyttigt, men han var ligefrem om den fortsat farlige tilstand af de russisk-amerikanske relationer, og om hvem, der er ansvarlig for denne tilstand:

»Desværre befinder relationerne mellem Rusland og USA sig på et temmelig lavt punkt; dette er indlysende uden mine kommentarer. Men, det var ikke vores initiativ, der forårsagede en sådan lavkonjunktur i relationerne mellem Rusland og USA. Det er vore amerikanske partners holdning. Er det godt eller dårligt? Jeg mener, det er dårligt, både for bilaterale relationer og globale anliggender. Men det er det valg, USA har truffet.

Vi er altid parat til at udvikle kontakter og genoprette relationer i fuld skala«, tilføjede han. »Med hensyn til mødet

i dag, så var det meget nyttigt, og, hvilket især er glædeligt, så var det meget oprigtigt. Jeg mener, at vore amerikanske partnere forklarede deres holdning ganske klart i mange spørgsmål, inklusive afgørelsen af situationen i Ukraine og Syrien, så vel som i Mellemøsten generelt. Vi har, selv om det kan synes overraskende, mange sammenfaldende punkter og meninger i alle disse spørgsmål. Vi er også uenige om nogle ting, som vi har aftalt at arbejde på i fællesskab. Jeg håber, at dette arbejde vil blive konstruktivt ... «

Putin understregede betydningen af Minsk-processen i Ukraine-spørgsmålet; med hensyn til Syrien gjorde han det klart, at Obamas politik for regimeskifte og hans insistensen på, at Bashar al-Assad må fjernes fra embedet før alt andet, fortsat udgør et centralt punkt i deres uenighed.

Putin gentog til de russiske journalister, at Rusland ikke vil bøje sig mht. princippet om national suverænitet. Han rapporterede, at han med Obama havde drøftet den kendsgerning, at amerikanske, franske og australske bombninger i Syrien er illegale, da der hverken foreligger en resolution fra FN's Sikkerhedsråd, og heller ikke en invitation fra den legitime regering, der bakker disse handlinger op. Med hensyn til Assad: »Jeg har stor respekt for mine kolleger – både den amerikanske præsident og den franske præsident – men de er imidlertid, så vidt jeg ved, ikke borgere i Den syriske Republik, og bør derfor ikke tage del i at beslutte en anden stats fremtidige lederskab. Dette er syrernes anliggende.«

Rusland »vil ikke udelukke noget, men hvis vi handler, så bliver det i streng overensstemmelse med normerne for international lov«, sagde Putin.

Leder 29. september 2015: USA/New York: LaRouchePAC transformerer omgivelserne omkring FN

Et fænomenalt demonstrationsmøde i New York City på begge sider af krydset mellem 42. og 3. gade mandag morgen, da FN begyndte. Dynamikken i gaderne omkring FN har fuldstændig ændret sig. Substansen i det mobiliserende miljø er blevet en resonans mellem det, der siges inde i FN af Putin, Xi og andre, og så det, vi foretager os udenfor. Det er som om, de delegerede har fået en mulighed for, for første gang, offentligt at sige højt, hvad de indtil nu har diskuteret eller tænkt bag lukkede døre. Dette skyldes, at vi offentligt har diskuteret den store indsats, hvor historien nu skal transformeres.

Gademødet startede tidligt på dagen – så tidligt, at alle, der gik på 42. gade, gik mod øst, hen imod FN's Generalforsamling. Resultatet var, at Obamas bilkortege kørte forbi vores møde med vores store skilt, der viste Obamas ansigt i en paddehattesky («STOP WW3, AFSÆT OBAMA!«), der pegede direkte mod hans vindue. Hans profil kunne ses gennem den præsidentielle firehjulstrækkeres rude. Man spørger sig selv, om hans silhouette rystede pga. virkningerne af alle de vejhuller, der er overalt på 42. gade, eller om det skyldes ren psykotisk raseri. Som dagen gik kom de, der havde passeret os om morgenen, tilbage samme vej. 2.000 flyvesedler blev uddelt, inklusive LPAC-flyvesedlen, »Obama søger krig«, med

LaRouches vurdering af Obamas dræbertendenser.

Denne deployering spillede korets rolle – alle i området var opmærksomme på bilkortegerne, der kørte forbi – med Obamas som den første. Og vores »Obama, Hjælp Verdensfreden: GÅ AF!«-banner, der, med sine 12 fod lange stænger, kunne ses på næsten en husbloks afstand. Vi præsenterer ikke bare et budskab, vi handler på en proces, der er i færd med radikalt at skifte i øjeblikket. Så når vi sagde, Putin har ret, Obama er et r..h.., responderede mange af diplomaterne og andre følelsesmæssigt; de smilede, lo, nikkede, og de modigste kom hen for at tale ærligt med os. Lignende respons fik det spørgsmål, der blev stillet til mange: »Tror du, det er i dag, Obama siger op?«

Dette eksemplificeredes af et par afrikanske diplomater, der fordømte den kendsgerning, at USA havde presset deres nation til at arrestere den besøgende, sudanesiske statsleder, mens denne var i deres land. »Han er en siddende regeringschef!«, udbrød de. Andre responderede på en lignende måde til den nye BRIKS-renæssance, som borgmesteren for en stor, afrikansk hovedstad, og som var blevet inspireret af ideen om, at **USA faktisk kunne tilslutte sig BRIKS**, gennem LaRouches indgriben.

Pressesekretæren for præsidenten fra en lille, men betydningsfuld, afrikansk nation var ekstatiske over at møde os og over at overbringe sin boss vores rapport om Global Opvarmning. Disse mennesker var måske mest bevæget over vores banner, hvor der stod **»Velkommen til præsidenterne Putin og Xi ['Velkommen' på engelsk, russisk og kinesisk]; rigtige amerikanere ønsker et Win-Win-Paradigme!«**

Endnu mere morsomt end mødet med Obamas silhouette var det øjeblik, hvor David Cameron gik forbi vores bord. Han blev genkendt af en ledende, ung aktivist, som omgående spurgte ham

lige op i ansigtet, »Hej, Cameron, hvor er din gris?«. Han lo en hul, britisk latter, mens vores andre aktivister holdt Obama-moustachen op i Camerons øjenhøjde.

Nye handlemuligheder har pludselig åbnet sig. Med lidt eksperimenteren fandt vi ud af, at enhver afrikansk diplomat kunne nærmes med ordene »Obama er en dræber. Han må standses. Og global opvarmning er en racistisk, britisk svindel for at dræbe afrikanere. Enhver afrikaner må forstå dette!« I løbet af de seneste dage har vi uddelt en pakke, der inkluderer **EIR's rapport om global opvarmning**, til mange, hvis ikke alle, afrikanske FN-missioner. Nogle af os sagde til hver person, vi så med et blåt ID-kort, »Hvis du er med i en delegation, eller arbejder i FN, så er dette til dig« og gav dem **Helgas FN-appel**, samt anden litteratur.

Hvis vi forlænger vores følehorn ud i hele området, så finder vi, at virkningen af vores opstilling på gaden kan materialiseres gennem forholdet mellem det, der finder sted i FN-GF, og det, vi foretager os. Folk, der arbejder i de lokale forretninger, tilmelder sig, efter at de gentagne gange har set os. Mindst 10 forskellige, tidligere LaRouche-støtter kom over til vores bord, af hvilke nogle meldte sig til for at hjælpe. Vores aktivister rekrutterer mange betydningsfulde mennesker – fra en højtplaceret, russisk finansperson til en ledende oversætter for den kinesiske delegation.

Ved en senere begivenhed ved NY-universitetet var Bill Roberts og Asuka Saito tilhørere til en tale, som blev holdt af Irlands præsident Michael Higgins, der talte om behovet for en ny måde at tænke på, et nyt paradigme, der var noget andet end det gamle paradigme fra Chicagoskolen for Økonomi, der har været dominerende. Bill gik op til præsidenten efter talen: »Jeg er helt enig med dig, vi må have et nyt paradigme. Det er det, Putin talte om i dag.« Bill henviste til **Rapporten om Verdenslandbroen**.

Higgins læste titlen på rapporten. Han sagde, »Åh, ja, jeg har

talt med Xi Jinping om dette. Giv venligst min assistent rapporten, og så vil vi læse den.« Bill fulgte op, »Og denne her er mere kontroversiel« og gav ham **Rapporten om global opvarmnings-svindlen.**

Higgins responderede positivt til at læse den.

En russisk reporter fra et russisk statsmedie interviewede **Diane Sare** om gademødet. Hun gik i lag med spørgsmålet om Obamas dræbermentalitet og understregede Obamas forhold til sin stedfader. Reporterenes respons: »Uhyggeligt.« Der var flere interviews i dagens løb til freelancejournalister og andre, og der blev optaget filmklip af det lokale WPIX-II, som de forsikrede ville blive anvendt senere på dagen, og af RTR Vesti, en russisk Tv-kanal.

Dette er fantastisk!

**Jeg donerer 150 kr. til Schiller
Instituttets**

**mobiliseringsaktiviteter, seminarer
m.v. i Danmark**

**Giro: 564-8408 ● Homebanking:
1551-5648408**

Helga Zepp-LaRouche tager føringen i diskussion på Kinas Radio International om relationerne mellem Kina og USA

Jeg mener, at, set ud fra det kinesiske standpunkt, så er det største problem, og samtidig det største håb, at USA responderer på dette – tilbuddet til USA er stadig på bordet, og jeg mener, at diverse kinesiske medier har gentaget dette tilbud: at europæerne, USA og Kina bør samarbejde.

28. september 2015 – Schiller Instituttets stifter, Helga Zepp-LaRouche, blev interviewet over telefon som del af et ekspertpanel i en **55 min. lang diskussion om relationerne mellem Kina og USA i en nyhedsudsendelse på Kinas Radio International Show, den 25. sept.**, med Liu Kun og Brian Kopczynski som studieværter. Andre gæster omfattede tre akademiske eksperter i kinesisk/amerikanske relationer: prof. Tao Wenshao fra Kinesisk Akademi for Samfundsvidenskab; prof. Rick Dunham, Tsinghua Universitet, og prof. Mark Beeson fra Universitetet i Vestaustralien.

China Radio International er Folkerepublikken Kinas statsejede radiokanal.

Det første spørgsmål lød: »Hvad får de to, politiske giganter, Kina og USA, til at synes om hinanden, og hvad skiller dem?«

Zepp-LaRouche svarede:

»Det er ekstremt vigtigt, at de to mest betydningsfulde

lande i verden, med hensyn til størrelse og magt, har et stabilt forhold til hinanden; den bedre del af USA ser på Kina ud fra dette standpunkt. Fra præsident Xis side, så har han gjort det meget klart, at han ønsker en åbning med »win-win«-politikken. Jeg mener imidlertid, at der netop nu består en total ulighed i den måde, de to lande bærer sig ad.«

Intervieweren bemærkede, at »kun USA Today havde en hovedoverskrift om præsident Xis besøg [i USA].«

»Hvad er Kinas plads i USA's nuværende, globale strategi, og vice versa?«, lød det næste spørgsmål.

Fr. LaRouche svarede:

»Jeg mener, at de forskellige forslag, der kommer fra Kina, og som jeg mener, i høj grad er baseret på **den konfucianske opfattelse**, at verden kun kan fungere, hvis den er baseret på en harmonisk relation nationerne imellem, virkelig er nøglen. Dette kommer til udtryk i præsident Xis tilbud om win-win-samarbejde; han inviterede rent faktisk på APEC-topmødet sidste år præsident Obama til at samarbejde med Kina om den Nye Silkevej; om **politikken for »Ét bælte, en vej«**, sammen med ideen om at have en ny model mellem de store nationer. Det er en helt anden idé om internationale relationer mellem nationer, baseret på suveræniteten, gensidig respekt og anerkendelse af forskellige samfundssystemer. Jeg mener, at denne model netop nu er meget attraktiv, og som er blevet vedtaget af BRIKS-landene; den rækker ud til ASEAN, og også til de latinamerikanske lande, der har gavn af denne form for win-win-samarbejde med Kina.

Jeg mener, at, set ud fra det kinesiske standpunkt, så er det største problem, og samtidig det største håb, at USA responderer på dette – tilbuddet til USA er stadig på bordet, og jeg mener, at diverse kinesiske medier har gentaget dette tilbud: at europæerne, USA og Kina bør

samarbejde.

Jeg kan blot håbe, at USA, som er i store vanskeligheder netop nu – jeg mener, dets finanssystem er i en forfærdelig forfatning; mange mennesker siger, at det er værre end i 2008; der kunne komme en alvorlig nedsmeltning af finanssystemet, hvad øjeblik, det skal være. Og den eneste måde, hvorpå USA kunne komme ud af det, ville være, hvis USA ville se chancen i dette tilbud netop nu; der er en stor splittelse; nogle mennesker siger, at det absolut ville være i USA's interesse, og at USA bør samarbejde; andre siger, nej, vi er verdens eneste leder – verdens eneste stormagt; Rusland er blot en regional magt, og Kina bør holdes tilbage ...

Selv chefen for Generalstabscheferne, general Martin Dempsey, har advaret om, at USA ikke bør gå lige ind i en Thukydides-fælde[1] og se Kina som en trussel, og forsøge at gå i krig. Og hvis USA's chef for Generalstabscheferne advarer om dette, så må han have en god grund.»

Dette efterfulgtes af en diskussion om Kinas økonomi mellem de tre professorer, med prof. Dunham, der sagde: »Det bekymrer mig noget, at USA besluttede ikke at tage del i AIIB og i stedet går ind for den konkurrerende idé med TPP.« Prof. Tao bemærkede, at mange amerikanere, Henry Kissinger og andre, hilser AIIB velkommen og kritiserer Obama for ikke at gå med.

Intervieweren spurgte Zepp-LaRouche: »Kan økonomiske forbindelser og handelsforbindelser stadig fungere som den faste klippegrund for generelle relationer mellem USA og Kina?«

Hun svarede:

»Det mener jeg absolut, at de kan. Hvis der består stærke økonomiske bånd, er det en måde, hvorpå alle de nuværende spændinger kan overvindes. Af alle indgåede aftaler ville jeg understrege, at USA og Kina har aftalt at bygge et

højhastighedstog mellem Los Angeles og Las Vegas; det er ikke min yndlingsrute, for den fører til et kasino, men kendergerningen er, at Kina leverer den meget, meget avancerede teknologi til fremme af handel – af hvilken 18.000 kilometer er blevet bygget internt i Kina, og som er af fremragende kvalitet. Enhver ved, at USA's infrastruktur har et presserende nødvendigt behov for forbedringer; vejene; og der er ikke noget effektivt togsystem.

Jeg har foreslået, at USA tager imod tilbuddet om win-win-samarbejde. Der kunne blive et samarbejde om at udvikle togsystemet i hele USA. Hvorfor ikke bygge disse tværs over USA, fra Vestkysten til Østkysten, og på selve Østkysten; det ville blive langt mere overlegent end det nuværende system med fly. Hvis blot USA ville tilslutte sig initiativet med den Nye Silkevej, ville det betyde, at USA kunne genopbygges.»

Dernæst diskuterede professorerne faldet i den kinesiske økonomi og citerede en statistik fra Moody's Analytics om, at, for hvert fald i den kinesiske økonomi på 1 %, falder USA's vækst med 2 %, som et eksempel på den kinesiske økonomis bølgeeffekt på verden.

Helga Zepp-LaRouche afbrød:

»Jeg vil gerne kommentere på dette; der er en meget stor forskel, for den amerikanske økonomi drives hovedsageligt frem af værdipapirsaktiver – det drives meget frem på basis af værdipapirsaktiver; meget Wall Street; meget monetaristiske værdier, hvor den kinesiske økonomi derimod for det meste er baseret på realøkonomi. Kina har en utrolig vækst i industrien; det er engageret i industriprojekter med lande i hele verden.

Så selv om der var en lille problem med aktiemarkedet i Kina, så har det langt mindre betydning. Wall Street er fuldstændig bankerot. Jeg ville ikke foretage en

sammenligning af disse to økonomier på denne måde. Kendsgerningen er, at Wall Street er totalt bankerot. Den amerikanske realøkonomi befinder sig i en absolut forfærdelig forfatning. Den kendsgerning, at den kinesiske økonomi er begyndt at forgrene sig til mange dele af verden, giver den kinesiske økonomi mere substans og gyldighed.»

Det endelige spørgsmål til Zepp-LaRouche lød: »Hvad kan man forvente vil blive opnået ved dette besøg mellem disse to ledere?«

Hun svarede:

*»Jeg har skrevet en **appel til de politiske ledere**, der i løbet af de næste par dage skal tale på FN's Generalforsamling, om, at de ikke må forpasse den måske sidste mulighed for at skabe et nyt paradigme for verden. Vi har så mange problemer; vi har faren for en finansiel nedsmeltning; krig, terrorisme, flygtningekrisen i Europa, der virkelig er ved at komme helt ud af kontrol, så jeg mener, vi behøver en ny æra for civilisationen. Og jeg mener, at præsident Xis »win-win«-tilbud er den bedste model hertil på dagsordenen.»*

[1] Gr. Historiker, ca. 460-400 f.Kr.; advarede republikken Athen, der var blevet et Imperium, om, at det ville forårsage sin egen undergang ved at indlede imperie-krige.

Tysk fjernsyn og Kreml

reagerer på trussel om genoprustning med atomvåben i Europa

23. september, 2015 – Frontal21, et tysk nyhedsmagasin på ZDF, Tysklands TV2, stillede i går spørgsmål ved de nye taktiske atomvåben, som skal stationeres i Tyskland. Det er første gang, at en udsendelse i den bedste sendetid har taget spørgsmålet op om faren forbundet med USA's genoprustningspolitik med atomvåben i Europa. Udsendelsen har allerede udløst en udtalelse fra Kreml og vil eventuelt have indflydelse på stemningen omkring emnet i Tyskland.

Frontal21 slog alarm: Ifølge en officiel skriftlig udmelding fra Pentagon vil tyske »Tornado«-jagerfly på militærbasen i Büchel begynde at blive »tilpasset« de nye B61 målstyrede atombomber i tredje kvartal af 2015. De nye bomber, der skal erstatte de nuværende B61 bomber, besidder nye evner som taktiske atomvåben. Det betyder, at en genoprustning med atomvåben allerede er begyndt.

(NB: »tilpasset« betyder ikke, at bomberne er monteret på flyene: Det betyder, at flyene er ved at blive forberedt til, at bomberne kan monteres på dem. Det er begyndelsen på en procedure, som betyder, at bomberne vil blive leveret på et tidspunkt.)

Udsendelsen konfronterede på en pressekonference Angela Merkel med spørgsmålene (i omvendt rækkefølge): »Støtter regeringen genoprustning med atomvåben her i Tyskland«?

Merkel: »Vi vil tale med USA om det. Måske har forsvarsministeriet allerede indledt samtaler, jeg ved det ikke. Jeg vil undersøge det for mig selv, hvorefter I vil blive informeret på et passende tidspunkt«.

ZDF spurgte også Merkel om, hvorfor hun havde brudt aftalen med regeringskoalitionen fra 2009, da CDU og FDP blev enige om at gennemtvinge tilbagetrækningen af USA's atomvåben fra militærbasen i Büchel.

Merkel: »Min opfattelse af koalitionsaftalen fra 2009 har hele tiden været, at vi skulle overveje konsekvenserne. Vi må indse, at hvis der udstationeres atomvåben andre steder, og der ikke er nogen i Tyskland, bør man spørge sig selv: Tjener det til bedre sikkerhed og balance«?

Merkels svar dækker over den kendsgerning, afsløret af Frontal21, at hun har bedraget sine koalitions partnere. I november 2009 mødtes hun med den amerikanske ambassadørs sikkerhedsrådgivere på den amerikanske ambassade. Efter mødet blev der sendt en melding til Washington: Merkel ønsker ikke tilbagetrækning af atomvåben. »Aftalen om tilbagetrækning af atomvåben blev påtvunget kanslerens kontor af daværende udenrigsminister Westerwelle ... det giver ingen mening ensidigt at tilbagetrække de 20 taktiske atomvåben«.

Et andet fokus i TV dokumentaren var Natos såkaldte »atomvåbendeling«, en praksis, der fører til, at tyske »Tornados« fløjet af tyske piloter vil blive udstyret med B61-bomber og beordret til at deltage i et eventuelt angreb.

Tidligere viceforsvarsminister Willy Wimmer fortæller, hvordan han var involveret i den sidste Wintex-Cimex øvelse før Berlinmurens fald, hvor det på et tidspunkt var meningen, at han skulle trykke på knappen, der ville have sendt bombefly med atomvåben af sted for at udslette Dresden og Potsdam i det daværende Østtyskland. Han rådførte sig med kansleren og nægtede at gøre det, hvilket afbrød øvelsen.

Med atomvåbendeling kan tyske piloter i dag blive beordret til at affyre den nye B61-bombe.

En fredsaktivist, der bor i nærheden af Büchelbasen, hvor de gamle bomber befinder sig og de nye skal installeres, citeres

for følgende: »Man kunne gå ud fra, at de gamle B61-bomber aldrig ville blive taget i brug, fordi deres formål var afskrækkelse. Men de nye, planlagte våben er bygget på en måde, så de kan bruges. Og dette forøger i mine øjne risikoen for en atomkrig.«

Frontal21 beskrev med rette den nye B61 som et nyt våben. Derfor er der her tale om et brud på Aftalen om ikke-spredning af atomvåben. De interviewer så en talsmand fra det russiske udenrigsministerium, Maria Zakharova, som siger: »Vi er bekymrede for, at lande, der ikke er i besiddelse af atomvåben, under Natos atomvåbendeling træner til at bruge atomvåben. Dette er et brud på ikke-spredningsaftalens artikel 1 og 2.«

I dag offentliggjorde Kreml et svar: talsmand Dmitry Peskov citeres af Sputnik for at have sagt: »Dette er endnu et skridt, og desværre et meget alvorligt skridt, mod en yderligere optrapning af spændingerne på det europæiske kontinent. Hvis disse planer bliver realiseret, hvor man jo må tage den tyske Forbundsdays beslutning osv. i betragtning, må man desværre sige, at de urokkeligt bevæger sig i retning af at gøre dette. Dette kan naturligvis føre til en strategisk ubalance i Europa, hvilket selvfølgelig vil få Rusland til at tage de nødvendige modforanstaltninger for at genoprette balancen, for dette er naturligvis ikke et skridt mod at forøge stabiliteten, tilliden eller sikkerheden i Europa.«

»Dette er skridt, som Rusland nødvendigvis må tage for den nationale sikkerheds skyld«, tilføjede Peskov.

Hele ZDF's rapport kan læses på tysk på <http://www.zdf.de/ZDF/zdfportal/blob/40229212/1/data.pdf>

Titelfoto: Forbundshærens flybase i Büchel, 6 dage siden.

Xi Jinping: Kina vil give yderligere to milliarder dollars til fattige nationer og bygge 600 projekter med hjælp fra udlandet

27. september 2015 – Xi Jinping fremlagde lørdag – først i en tale til FN's konference »Sustainable Development Summit 2015« (Topmøde om Bæredygtig Udvikling 2015), og dernæst til et møde i Syd-Syd-samarbejdet (SSC) – flere store kinesiske udviklingsprojekter i hele verden, ud over Silkevejsprojektet, AIIB, BRIKS Udviklingsbank, de særlige udviklingsfonde osv., der allerede er sat i værk.

Han startede med at love en »foreløbig investering« på to milliarder dollars i den internationale fondspulje til bekæmpelse af fattigdom i de fattigste lande. Dette øger Kinas andel i denne FN-fond til tolv milliarder dollars over de næste 15 år.

Xi sagde ved SSC-mødet, at Kina vil starte 600 udviklingsprojekter i udviklingslandene over de næste fem år, 100 i hver af følgende kategorier: landbrug, reduktion af fattigdom, handel, beskyttelse af miljøet, sundheds- og uddannelsessektoren. Han udtalte i den forbindelse, at »samarbejde og fællesskab med udviklingslandene er og bliver det urokkelige grundlag for Kinas udenrigspolitik«.

Han sagde, at disse projekter er baseret på et princip om »retfærdighed over gevinst« (på ironisk og ynkelig vis påstod dækningen i *New York Times*, at Kina har været en dovendidrik

mht. udviklingshjælp!)

Xi revsede ved topmødet om bæredygtig udvikling Vestens nuværende undertvingende, politiserende model for hjælp. Han fremlagde Kinas håb for fremtiden: at alle nationer og alle folkeslag ville modtage retfærdig bistand; at bistanden ikke kun går til »nogle nationer, men ikke til andre«, og at mindre og fattigere nationers stemmer skal blive hørt, »når nye, internationale regler udformes«. FN's »2015-mål« (MDG's) fra de sidste 15 år, der skal overtages af Målene for Bæredygtig Udvikling, var af en komplet undertvingende natur – hvis et fattigt land var »godt«, og gjorde alt, det fik besked på, ville det få nogle håndører.

Xi bekendtgjorde også etableringen af et »Center for Viden om International Udvikling« i Kina, som skal hjælpe udviklingslandene.

Han fremlagde også gældssanering for de fattigste lande og sagde, at Kina vil tilbyde 270.000 legater til studerende fra udviklingslande, som kan komme til Kina og få enten en højere uddannelse eller en erhvervsrettet uddannelse, mens han tilbød uddannelse til yderligere 500.000 studerende i deres eget hjemland.

**Præsident Putins fulde tale i
FN 28. sept.
– video, engelsk voice over**

Obamas tale i FN afslører ham – rapport og video

I dag, den 28. sept., udspejede Obama sit krigsgale snavs over de samlede repræsentanter for verden på FN's Generalforsamling. Blot få minutter senere fastslog Putins fremlæggelse med syvtommersøm den usminkede sandhed: at Obama er færdig.

Mens han på hyklerisk vis nævnte »regering ved international lov« og ondskaben i »magt er ret«, gjorde Obama Putin og Syriens Bashar al-Assad til direkte målskive for anklager om, at de var roden til alt ondt i verden i dag og hævdede endda, at Assad er årsagen til ISIS-rædslen i Irak og Syrien. »Lad os huske på, hvordan det begyndte«, fantaserede han.

»Assad reagerede på fredelige protester ved at optrappe undertrykkelse og drab, som igen skabte vilkårene for den aktuelle strid. Og Assad og hans allierede kan således ikke simpelt hen pacificere det store befolkningsflertal, der er blevet brutaliseret af kemiske våben og hensynsløse bombardementer.«

Han sagde, at »visse stormagter hævder sig på måder, der er i modstrid med international lov«, hvilket må have fået tilhørerne til at gispe efter vejret; dernæst klagede han over, at disse samme magter fremfører, at, for at bekæmpe

terrorisme,

»må vi støtte tyranner som Bashar al-Assad, der kaster tøndebomber for at massakrere uskyldige børn, fordi alternativet sikkert er værre«.

Han skød dernæst brystet frem:

»Jeg er leder for det stærkeste militær, verden nogen sinde har kendt, og jeg vil aldrig tøve med at beskytte mit land eller vore allierede, ensidigt og ved hjælp af magt, om nødvendigt.«

(Senere fremdrog Putin ødelæggelsen af Libyen og Irak, lande, der bestemt ikke truede nogen, samt Obamas ensidige tilsidesættelse af FN's charter og international lov.)

Obamas diskussion blev mere direkte med hensyn til Ukraine:

»Se på Ruslands annektering af Krim og yderligere aggression i Ukraine ... Vi kan ikke passivt se til, når en nations suverænitet og territoriale integritet åbenlyst krænkes.«(!)

Idet han tydeligvis følte presset, sagde han klagende:

»Det er ikke en sammensværgelse af amerikansk-støttede NGO'er, der afslører korrupsion og sætter befolkningens forventninger op i hele verden; dens teknologi, sociale medier og ønsket, der ikke kan indskrænkes, hos folk overalt om at træffe deres egne valg om, hvordan de ønsker at blive regeret.«

Rusland har, sagde han hysterisk, startet en ny kold krig, og er nu ved at kollapse.

Obama vendte gentagne gange tilbage til situationen i Syrien, men omtalte aldrig russernes flanke-initiativ, hvorved de intervenserer militært og skaber en ægte, international koalition for at knuse ISIS, hvilket er årsagen til Obamas forstillelse foran hele FN.

Se hele Obamas tale i FN her:

<https://www.youtube.com/watch?v=e3V9I2Dx7vk>

Leder, 29. september 2015: Putin har netop demonstreret princippet om flanken

“Vi kan ikke længere udholde verdens tilstand” – Vladimir Putin i De forenede Nationer.

Indenfor, udenfor og i stor afstand fra FN på Manhattans østside var det i dag åbenlyst, at den russiske præsident Vladimir Putin er i færd med at ændre den strategiske form af verdensbegivenhederne, og også har betydelig støtte blandt amerikanere for en reel, international koalition til bekæmpelse af terrorisme.

Putins tale i FN, hvor han forsvarede denne organisations charter, der havde Franklin Roosevelt som sin oprindelse, var ligefrem og effektiv. Han sagde, at der var blevet skabt en terrorisme, der hastigt bredte sig, og skabt forarmelse og tab af respekt for livet i hele Mellemøsten, Nordafrika og Sydasiens, gennem krige for regimeskift, eller »demokrati-krige«, der krænker dette FN-charter og international lov, og

at denne ødelæggelse ville brede sig, indtil den blev standset.

»Vi kan ikke længere udholde verdens tilstand.«

Et heldags demonstrationsmøde uden for FN med 40 aktivister fra LaRouchePAC oplevede en usædvanlig modtagelighed for sit banner-budskab: »Obama: Hjælp verdensfreden. Gå af.« Den totalt falske krig, som Obamas »60-nationer stor koalition« angiveligt skulle udkæmpe imod ISIS-terroristerne, er gået ned til at være et par luftangreb om dagen, mens tilfangetagne amerikanske våben og USA's »allieredes« støtte til ISIS/al-Qaeda har fået terroristernes kamprækker til at svulme op til 30.000 alene i Syrien og Irak.

Som »ud af den blå luft« er en ny koalition, der rent faktisk vil bekæmpe terroristerne, imidlertid hastigt ved at vokse frem omkring Putins russiske initiativ ind i Syrien, med støtte fra Kina. Også hen over Europa, såvel som i Mellemøsten, fejer der et skift med hensyn til accept af dette initiativ.

EIR's stiftende redaktør Lyndon LaRouche blev af medier bedt om at kommentere Putins 2 timer lange CBS-interview. Under diskussioner med **LaRouchePAC's Komite for Politisk Strategi mandag** sagde LaRouche, at der er ved at fremkomme et fundamentalt skift, som er revolutionært, i den politiske strategi. Wall Street kolliderer også. Verden vil snart repræsentere noget andet for menneskeheden, sagde han. Og dette i en periode, hvor man ikke længere tror på opdagelsen af fundamentalt nye principper – fysiske, økonomiske eller politiske!

Putin, sagde han, har netop demonstreret princippet om flanken – imod et afgørende punkt for den totale fiasko for Obamas politik, og har kastet Obamas Hvide Hus ud i forvirring og vrede.

I mellemtiden bekendtgjorde Kinas præsident Xi endnu en

forpligtelse til 100 mia. dollars, gennem FN, til international infrastrukturudvikling. Kinas »win-win«-politik, eller konfucianske politik for økonomisk udvikling, er en integreret del af det globale skift, der er i gang.

Obamas mest effektive bidrag hertil? Gå af.

Leder, 28. september 2015: Krig eller fred står på spil i Manhattan i dag

I dag, mandag den 28. sept., er en afgørende mærkedag i historien, med den russiske præsident Vladimir Putin, der kommer til Manhattan for at fremlægge sin flankemanøvre imod præsident Obama og hans herrer i London og på Wall Street. Det er et opgør mellem kreativitet og sindssyge, mellem global udvikling og global disintegration; mellem krig og fred. Putin er allerede begyndt at deployere ekstensivt militærudstyr i Syrien, på anmodning fra den legitime, syriske regering under præsident Assad. Som han sagde til Charlie Rose i et interview, der skal sendes i afsnit mellem søndag nat og tirsdag, så er han forpligtende engageret til at forsvare denne legitime regering, eftersom »alle andre handlinger i modsat retning« ville skabe en katastrofe, »som vi nu ser det« i Libyen. Han påpegede, at denne deployering var helt i overensstemmelse med international lov, ulig tilsvarende deployeringer fra præsident Obamas side, hvis

»levering af militær støtte til illegale strukturer er i modstrid med principperne i moderne, international lov og De forenede Nationers Charter«.

Der er panik i Det Hvide Hus under Obamas forberedelser til at mødes privat med Putin, efter at de begge taler til Generalforsamlingen i dag. En afvisning af Putins forslag om en international koalition mellem nationer for at beskytte den suveræne stat Syrien, og verden, mod det barbariske ISIS, vil afsløre Obama som en åbenlys støtte af præcis disse terroristnetværk – nøjagtig som general Michael Flynn, den tidligere chef for det amerikanske Forsvarets Efterretningstjeneste (DIA), sagde den 31. juli til Al Jazeera, hvor han anklagede Obama for »bevidst« at støtte al-Qaeda for at opnå et regimeskift i Libyen og Irak.

TASS rapporterede søndag, at Irak, Iran, Syrien og Rusland allerede har etableret et center i Bagdad for koordinering af efterretninger og operationer imod ISIS, og som skal ledes af repræsentanter for disse nationers generalstabe. Vil Obama modsætte sig denne indsats?

Præsident Xi Jinping sendte yderligere chokbølger gennem FN i lørdags, hvor han fremlagde kinesiske planer om yderligere flere store udviklingsprojekter i hele verden, med en alvorlig kritik af den eksisterende politik, hvor der kun gives hjælp til de lande, der lydigt følger de vestlige magters ordre. Kina, sagde han, vil, i sine udviklingsprojekter, sætte »retfærdighed over interesser«.

Og den tredje leder af Rusland-Kina-Indien-trekanten, der anfører BRIKS-nationerne i skabelsen af et nyt paradigme for fred gennem udvikling, sprængte hul i den grønne fascistdagsordens planer om at bruge svindelen med global opvarmning til at nedlukke udvikling over hele verden. Den indiske premierminister Narendra Modi sagde til FN's generalsekretær, Ban Ki-moon, at der bestod et »tillidsunderskud« over for de udviklede lande, der bruger

klimaspørgsmålet til at afholde udviklingslandene fra at forbedre deres befolkningers levestandard, under påskuddet om kontrol af CO₂-udledning. Det var Indien og Kina, der førte an i den heldige afvisning af tvungen nedbringelse af CO₂, og som ødelagde Klimakonferencen i København i 2009, »COP15«, og det er sandsynligt, at vi kan vente det samme ved »COP21«, Klimakonferencen i Paris i december måned.

EIR's nye Specialrapport, *Skræmmekampagne om 'Global Opvarmning' er Befolkningsreduktion, ikke Videnskab[1]*, må læses og distribueres for at sikre netop et sådant resultat.

I lørdags blev **Lyndon LaRouche, under en konference i Manhattan**, spurgt, hvilken fremgangsmåde, man skulle anvende for at mobilisere folk på et tidspunkt, hvor faren, som nu, er så alvorlig. Han svar var, i uddrag:

»Obama var på randen af at lancere en atomkrig fra selve USA. Det var, hvad han var helliget til. Og Putin blokerede det! Hvordan blokerede han det? Han gik over til en anden kæde og ændrede spørgsmålet og kom ind i et helt område, som ikke var det europæiske område i den almindelige forstand. Og hele dette område, fra Tyskland, og fra andre dele af Europa, begyndte at respondere til det, Putin havde gjort!

Pointen er derfor, at vi på alle punkter altid må søge menneskehedens fremskridt, i den forstand, at vi søger efter menneskelig udødelighed i de mennesker, der vil tage vores plads, når de skal tage vores plads, ud fra den antagelse, at de vil være i stand til, som en gruppe mennesker, som et samfund, at skabe evnen til ægte menneskelighed i fremtiden, eller i nutiden og ind i fremtiden.

Og det er denne optimisme, der giver folk inspiration til at hellige deres liv til det, der ligger forude, selv, hvis de skulle stå over for en trussel om døden. Og de inspireres af den kendsgerning, at de har folk, der bidrager til udviklingen af en mere fremskreden grad af udvikling af

samfundet, end de nogen sinde tidligere har kendt.»

Titelbillede: St. Georg dragedræberen

[1] Se: [Rapport fra pressekonferencen i anledning af rapportens udgivelse](#)

Samt også: [Introduktion til EIR's rapport v/Helga Zepp-LaRouche, »Klimaforandring som middel til oprettelse af et globalt miljødiktatur«](#)

RADIO SCHILLER den 28. september 2015: Optakt til Obama-Putin møde ved FN/ Xi Jinpings statsbesøg i USA

Med formand Tom Gillesberg

Modi forklarer Ban Ki-moon,

at fattigdom, ikke CO2-udslip, er vigtigst

Den 27. september 2015 – Da Indiens premierminister Narendra Modi d. 25. september diskuterede med FN's generalsekretær Ban Ki-moon under FN's møde om mål for bæredygtighed, bragte han emnet om manglende tillid op. Ifølge talsmanden for Indiens udenrigsministerium Vikas Swarup bruger industrilandene tilsyneladende klimaemnet til at holde udviklingslandenes befolkningers levestandard nede, med påskud om at kontrollere CO2-udslippet, rapporterede Indo-Asian News Service (IANS) i dag.

Modi sagde, at udviklingslandene skal have mulighed for at udvikle sig, og at industrilandenenes politik om at indføre restriktioner og kontrol af udviklingen ikke var vejen frem. »Der var brug for positive foranstaltninger, som f.eks. lempelser af finansieringen for projekter relateret til klimaforandringer, samt overførsel af teknologi, for at fremme bæredygtig udvikling, frem for negative foranstaltninger, der fokuserede på at begrænse CO2-udslippet«, sagde han ifølge IANS.

Senere på dagen, da han talte til et særligt FN-topmøde, betonedede Modi, at lande som Kina, Indien og Brasilien huser millioner af mennesker, der lever under ekstrem fattigdom (mindre end \$1.25 om dagen) – hhv. 80, 280 og 10 millioner. Det handler ikke kun om at opfylde de fattiges behov og om at opretholde deres værdighed eller tage moralsk ansvar, men at indse, at målet for en bæredygtig fremtid ikke kan opnås, hvis ikke dette fattigdomsproblem bliver adresseret, sagde han ifølge BRICS Post. Næsten 60 % af landbefolkningen i Indien lever i »afsavn« ifølge en måling, der måler syv socialøkonomiske forhold fremlagt i en regeringsundersøgelse fra tidligere i år, skrev BRICS Post.

